

Izhaja
v ponedeljek, sredo
in petek.

Stane mesečno Din 7.—
za inozemstvo Din 20.—.
Posamezna številka
1 Din.

Račun poštno-čkovnega
zavoda šte. 10.666.

NOVA DOBA

Uredništvo
in upravljanje:
Celje
Strossmayerjeva ulica 1.
pritličje.
Rokopisov ne vračamo.
Oglasi po tarifu.
Telefon Int. šte. 65.

Dvajsetletnica ptujskih dogodkov.

V Celju, 12. septembra.

Jutri, 13. septembra 1928 poteče dvajset let od tega, kar se je vršila v Ptuj 23. skupščina Družbe sv. Cirila in Metoda. 13. septembra je bila takrat nedelja. V soboto so vsi spodnještajerski in graški nemški listi priobčili poziv na Nemce in nemškutarje po spodnještajerskih mestih in trgih, naj se zbere 13. septembra v Ptuj, na »velikem obrabnem shodu«. Razume se, da je bil shod le izgovor; glavno je bilo, da so se zbrali razni nemški pretepači v Ptuj, da zabranijo s silo obiskovalcem CM skupščine dohod v mesto, odnosno, da jih dejanski napadejo. Nekako z uradnega mesta se je v Ptuj hujskalo proti Slovencev na ta način, da je občinski svet sprejel rezolucijo dr. Plachkega, v kateri se je protestiralo proti Ciril-Metodovi skupščini v Ptuj, češ, da je nemški značaj mesta ogrožen! Obenem so izdali Nemci letak, v katerem se poziva Nemce iz Ptuja in okolice (!), naj se zbere v nedeljo dopoldne pri dohodu vseh vlakov v Ptuj in naj »neustrašeno« in »hrabro« zavrnejo dohod Slovencev v mesto. Slovenci so sicer zahtevali konfiskacijo letaka in primerne policijske odredbe, pa jih ni nikdo poslušal. (Kaka razlika med takrat in sedaj; kako neovirano in mirno se vrše nemške prireditve v Ptuj in drugod! Op. ur.)

V soboto 12. septembra zvečer so se pripeljali v Ptuj s poštanim vlakom prvi skupščinarji. Že na kolodvoru in potem na cesti jih je sprejelo in spremenjalo divje »heilanje«, okovane palice so se dvigale nad mirnimi potniki, med katerimi so bile tudi dame. Ves nemškutarški mob je drl za Slovenci in je napravil pred pošto kordon s klicem: »Ne pustimo vas v mesto!« in psovskami, ki se tu ne dajo zapisati. Zbrani so že bili od vseh strani nemški buršaki, trgovski in obrtniški pomočniki, vajenci, celo srednješolci, mestni delavci in razni odvisni ljudje vseh vrst. Pljuvali so na Slovence, trgali jim iz rok torbice in so vzeli tudi dr. Gregorju Žerjavu, ki je bil med skupščinarji kot tajnik CMD, klobuk, in tako naprej. *Policija je bila popolnoma pasivna.* Cela drhal je zasledovala Slovence do Narodnega doma; med potjo je metala na njih kamenje, kose svinca in opeko. Med hripavim kruljenjem »vahtarice« so se rušile šipe na restavraciji »Narodnega doma«. Bil je prizor, ki bi najbrže vzbudil tudi kosmato vest tistim klerikalcem in radikalom, ki se danes vežejo z nemškutarji v Ptuj in Celju . . .

Skrb za narodno zdravje v Južni Srbiji.

(Dalje.)

6. Zelo važen je veterinarski oddelek, ki se bavi s preiskovanjem in zatiranjem nalezljivih bolezni pri živini. Glavni problemi so vranični prisad in svinjska kuga. Neprecenljiva je škoda, katero povzročajo živinoreji v naši državi vranični prisad. Vsakoletno to iznosi nekoliko milijard dinarjev. Poleg tega se ta bolezen prenaša tudi na človeka, zato je sodelovanje zdravnik in živinozdravnika neobhodno potrebno skrajno koristno. Na desetisoče glav goveje živine in konjev je bilo brezplačno cepljenih zadnji dve leti od strani zavodskih živinozdravnikov z velikim uspehom.

7. Tehniški (sanitetsko inženirski oddelek) je baza vsega terenskega dela. Zidanje in postavljanje raznih večjih in manjših zgradb, vodovodi, kanalizacija, kopanje vodnjakov, navadnih in arteških, asanacija vasi in zemljišč, in še mnogo drugih problemov ima rešiti ravno ta oddelek.

Pomanjkanje vode je eno najvažnejših vprašanj mnogih krajev Južne Srbije. Dati takemu kraju vode, znači, dati mu možnost življenja, saj brez

Še znamenitejši je bil sprejem skupščinarjev v nedeljo 13. septembra dopoldne, ko je dospela večina iz vseh krajev Slovenije. Prostor pred kolodvorom je bil natlačeno poln nemških bratcev iz Ptuja, Maribora, Celja in od drugod. Bili so odlično zastopani tudi »zavedni« slovenski kmetje iz ptujске okolice . . . Na odličnem mestu je stal, mislim, da že umrli, urednik »Štajerca«, Karl Linhart, ki je bil ta dan sploh generalni poveljnik v Ptuj. Policija, zbrana iz vseh spodnještajerskih mest, celo iz Celovca in Beljaka so prišli »na pomoč«, je lepo poskrbela za došle skupščinarje; med nemškutarji je pustila tako ozek prehod, da so bili skupščinarji »dosegljivi« s palicami in pestmi; kdor je vrnil milo za drago, je bil aretiran . . . No, došlih Slovencev je bilo toliko, da so »Hej Slovani« zadržali »Die Wacht am Rhein«. Ljudi se je kar trlo, tako da se je od hipa do hipa videlo, kakor da se res vrši ogromen naval na mesto. Na skupščinarje so letela jajca, napolnjena s koprivnim črnolom. Prinesel jih je s seboj že rajniki celjski trgovec Stiger.

O skupščini sami ne bom tu poročal. Vršila se je ob nepopisnem ogorčenju, pa tudi navdušenju; vodil jo je nepozabni gospod Andrej (Senekovič), tajniško poročilo pa je podal mladi dr. Gregor Žerjav. Družba je imela takrat v svojih šolah in vrtcih nad 2.000 otrok s 55 učnimi močmi, 168 podružnic s preko 8.000 člani. Impozantno nacionalno delo mladega naroda. Dr. Žerjav je zaključil svoje poročilo s sledečimi značilnimi besedami: »V smrtni nevarnosti smo, v prihodnjih desetih letih se odloči boj med nami in nasprotniki, a kljub temu gremo lahko pogumno na delo, ker se vendar vidi naše napredovanje.« Zgodovina mu je dala prav; prav on je l. 1918 sodločeval pri ustvarjanju naše »svobodne domovine!

Popoldne se je vojska po Ptuj nadaljevala. Nemci so znova navalili na Narodni dom; na poslopje so letela koprivna jajca in steklenice s črnolom. Ko sta šla iz doma poslanca dr. Ploj in Roblek, da bi posredovala pri oblastih, sta tudi onadva dobila črnilo na klobuke in suknje. Ko so se pred domom nabrali Slovenci, da bi ga branili, so policisti takoj »posredovali«; Nemcem se ni smelo zgoditi ničesar. Mesto demonstrantov so aretirali Slovence za vsak klic. Še rajniki stari profesor Zelenik je moral na ptujski rotoz radi tega, ker je dal duška svojemu ogorčenju nad nemško nasilnostjo. Prijeli so tudi brata sedanega ptujskega, z nemškimi glasovi izvoljenega župana Brenčiča in ga vlekli na policijo. Ko se je vračal, je opazil, da

vode ni življenja! Zato se je posvetilo vprašanju preskrbe z vodo mnogo pozornosti. Predvsem so bili preskrbljeni na razne načine domovi narodnega zdravja in zdravstvene stanice z dobro pitno vodo, da bi tako služile za zgled okolici, kakor tudi, da se te vode poslužuje okoliško prebivalstvo. Isto se dela po vaseh in mestih. V krajih, kjer so studenci odprti, se ti obzidajo in napravijo takozvane »česme« (obzidani studenci), da bi ljudje dobivali neokuženo vodo. Kjer so studenci in potoki daleč od vasi in mest, se delajo manjši vodovodi, kot v Piravi, Strumici in dr. mestih. Kjer pa ni vode na površini, se kopljejo vodnjaki, deloma nizki, deloma arteški (do 90 m globoki). Večkrat voda iz arteškega vodnjaka škropi po nekoliko metrov (tudi do 10 m) visoko. In ljudem v kraju, kjer so preje morali ure daleč hoditi po vodo, se to zdi kot čudež.

Drugo, ne manj važno vprašanje je vprašanje stranišč in greznic, katerih pravzaprav v Južni Srbiji ni, ali so pa v strašnem stanju. Brez pravilnega rešenja vprašanja stranišč in kanalizacije je ves boj proti trebušnemu legarju in grizi neomogoč. Tudi v tem pogledu so doseženi neki uspehi.

8. Nič manj ni važen oddelek za propagando in higijensko prosveto, saj je

mu je zginilo iz žepa 260 kron! Posameznih napadov s palicami in celo z noži je bilo na ducate. Zadnja junaštva so se izvršila pri polnočnem vlak. Tam so preganjali nemški buršaki štiri ali pet slovenskih akademikov z okovanimi palicami — razume se, da pred očmi policije. Takih in podobnih prizorov je zabilježenih polno v takratnem našem časopisju.

Ptujski dogodki so teden dni kasneje rodili celjske in ljubljanske in so posredno povzročili smrt dveh narodnih mladeničev v Ljubljani. Povzročili so pa tudi silen razmah nacionalne misli po celi Sloveniji. Dasi si je avstrijska vlada pridobila celo pomoč slovenske klerikalne stranke, da potlači nevarni in neprijetni ji nacionalni pokret v slovenskih deželah, vendar ni uspela. Aneksijska kriza, balkanska vojska in konečno svetovna je ta nacionalni pokret še podžigala, dokler se ni konečno povzpelo do energične zahteve po lastni državi ter je taisto tudi ustvaril. Zato je na mestu, da se teh dogodkov spominjamo, nam takratnim narodnim delavcem v zadoščanje, mladini pa v dokaz, kako težko je živeti pod tujim jarmom!

Perota.

V Celju, 11. septembra.

Goljufije in poneverbe.

Viktor Petrovič, 27-letni ključavničarski pomočnik iz Gradišča pri Ptuj in Adela Mostar, 21-letna čipkarica iz Dvora pri Novem mestu sta obtožena, da sta ogoljufala veliko število oseb za znatne zneske.

Viktor Petrovič je znan kot skrajno premeten in nevaren goljuf, ki je skozi polna tri leta izvrševal razne goljufije na škodo podeželskega prebivalstva. Klatil se je po tu- in inozemstvu in obrtoma izvabljal svojim žrtvam denar. Skrival se je pod menjajočimi se tujimi imeni in se znal spretno izogibati varnostnim organom. Znal je tako prepričevalno govoriti, da si je namah osvojil žrtve, katere si je izbral, imel je pri njih neomajano zaupanje, da so mu izročali težko prisluženi denar, da, čisto so si stranke celo izposojevale denar in ga izročale sleparju. V Sloveniji je oškodoval 21 oseb za 14.683 dinarjev, v Avstriji pa 40 oseb za 15.000 Din. To karijero je začel v Avstriji, v Gradcu, kjer se je izučil ključavničarske obrti. Ker mu pa ta ni prijala, se je vrgel po vojni na verzišništvo z živili in prišel kmalu v navskrižje z zakonom. Opustil je to in se začel baviti s prodajo srečk kot zastopnik bank, ki so organizirale prodajo

teh srečk po deželi. Petrovič je bil zastopnik pri bančnih podjetjih Josip Kugl & Co., Eugen Steiner in Hipotekarne eskomptne družbe na Dunaju. Na potovanjih se je seznanil z Adelo Mostarjevo, ki je služila tedaj v Celovcu kot sobarica. Bila je do časa, ko se je seznanila s Petrovičem, pridna in poštena, tedaj pa je začela izostajati po noči in bila končno iz službe odpuščena. Odslej je hodila vedno s Petrovičem, s katerim sta morala kmalu zapustiti Avstrijo, ker so njima postala tla prevročna.

Tudi v Sloveniji sta začela isti posel. Razpečevala sta srečke, takozvano rafno šteto. Petrovič je prevzel zastopstvo tvrdke Jakob C. Zumbulovič in ustanovil v Ljubljani podružnico pod imenom Rudolf Petrovič. Na potovanjih se ni brigal toliko za prodajo srečk, pač pa je spraševal razne osebe za posestnike teh srečk, zlasti za one, ki so bili v zaostanku z obroki. Te je obiskal in se predstavljal kot kontrolor banke in zahteval predložitev srečke. Ko je papirje pregledal, je izjavil, da je srečka zadela večji ali manjši znesek, katerega pa banka ne more izplačati, ker niso vsi obroki plačani. Pripravil je vsakogar, da mu je izplačal zaostali znesek in mu izročil papirje. Obljubil je, da bo prinesel dobiček sam osebno. Seveda so stranke zastoj čakale na Petroviča in dobiček.

Imel je pri sebi razne legitimacije; uporabil je vsakokrat ono, ki mu je najbolj prijala. Nekaterim posestnikom listin je zatrjeval, da so papirji na borzi poskočili in da morajo doplačati. Temu doplačilu se lahko izognejo, ako takoj poravnajo njemu v roko zaostale obroke. Poleg teh manipulacij si je izposojeval denar, za katerega je dajal v jamstvo ničvredne prospekte. Na ta način je ogoljufal 6 oseb.

Petrovič priznava delno te goljufije. Mostarjeva pa zanika vsako krivdo. Vendar je dokazano, da je vedela in sodelovala pri njegovih manipulacijah in da se je izdajala za njegovo ženo.

Senatu je predsedoval vdss dr. Premšak, votanta pa sta bila vdss dr. Stepančič in okr. sodnik Brelih, drž. pravdn. dr. Juhart in zagovornik dr. Kerschbaumer. Razprava je trajala do 7. ure zvečer. Radi pravdoreka protinikov je dobil Petrovič pet let težke ječe, Mostarjeva je pa bila oproščena.

V Celju, 12. septembra.

Tat iz navade.

Na zatožni klopi sedi 42-letni Florjan Fluks, oženjen delavec iz Dobja. Dne 22. aprila 1928 je odslužil enoletno težko ječo, katero je odsedel radi

ravno v teh krajih potrebno radi visokega procenta nepismenih čim več živih besede in slik, predavanj z diapozitivni in filmi, stalnih in potujočih razstav. Vse zdravstveno delo ne bo imelo trajnega in globokega uspeha, ako se ljudstvo samo ne prepriča, da je res potrebno, ako se ljudstvo samo ne zavzame zanj in ga z vsemi močmi ne podpira. Mora se reči: narod v teh krajih se dobro zaveda, da brez zdravja ni srečne bodočnosti. O tem jasno govore na mnogih mestih postavljena lepa šolska poslopja in v zadnjih letih tudi marsikje postavljene zdravstvene postaje s pomočjo meščanov in vaščanov samih.

Posebno se čuti veliko pomanjkanje dobrih gospodinj. Zato so na več mestih (Štip, Resanj, Strumica itd.) osnovane gospodinjske šole, kjer se kmečka dekleta uče najvažnejšega dela v gospodinjstvu, kakor kuhanja, šivanja itd.

Večina prebivalstva spi na tleh, zato je razdeljeno siromašnim slojem po vaseh nekodiko tisoč postelj, in mu s tem dana možnost, da spi mesto na tleh na posteljah. Jasno je, da se niso mogle dati postelje vsem. Vendar so se bogatejši kmetje začeli zanimati za to in si nabavljati postelje sami, ker so

uvideli, koliko lepše in bolj zdravo je spati na postelji kot pa na vlažnih tleh.

9. Antituberkulozni dispanzer je začel delovati šele l. 1928., pa je že v teku prvega polletja dosegel lepe uspehe. Jetika je tudi v mestih in vaseh Južne Srbije eden najvažnejših problemov.

10. Kdo ne pozna lepih rezultatov dela šolskih poliklinik v Sloveniji! Tudi v Skoplju in raznih drugih mestih Južne Srbije one krasno delujejo: odkrivajo, kako slabotna je pravzaprav današnja povojna mladina, kako splošno potrebuje dobre hrane, zračnih, suhih stanovanj, in poleg tega posamezniki še specialne nege, oskrbe in zdravljenja.

Pri vsaki šolski polikliniki se nahaja kopalnice. Kako blagodejno vpliva pogosto kopanje na telesni razvoj šolskih otrok!

Brezplačni specialisti (posebno zobozdravniki) skrbijo za popravilo in nadomestitev manjših defektov. Samo to je velikanski napredek. Saj tega celo v »kulturni« Avstriji pred 15. leti nismo imeli, sedaj pa imajo šolske poliklinike mala mesta daljne Južne Srbije, nekdanje »barbarske« in revolucionarne Makedonije.

11. Ambulanta za kožne in venerične bolezni ima kot v ostalih mestih Ju-

hudodelstva tatvine. Podal se je k posestniku Janezu Teržanu v Podlešje, občina Kalobje, s katerim se je dogovoril, da bo pri njem delal za hrano in stanovanje. Ker je bil za dobo enega leta pod policijskim nadzorstvom, se je prijavil pri županu, ki mu je bivanje v občini Kalobje dovolil, vendar ga je županstvo že 29. maja 1928 iz občine izgnalo. Od tega časa se je potikal okrog po svetu brez stalnega bivališča in zaslužka in se preživljal z različnimi tatvinami.

Že 29. maja je vlomil v stanovanje Mihaela Lončarja v Ravnem pri Dobju in odnesel nekaj obleke in perila v vrednosti 472 Din.

Od tam se je vrnil v Podlešje, kjer je 9. junija vlomil v hišo Andreja Mraza, odnesel zopet nekaj obleke, perila, srebrnine in denarja v skupni vrednosti 1.443 Din in dne 2. julija v hišo Josipa in Julije Tovornik v Dobju, kjer je imel največjo srečo. Odnesel je gotovine v znesku 6.500 Din in dve hranilni knjižici, glaseči se na 12.665 in 3.500 Din.

Še na dan tatvine je prišel Fluks k hiši Jurja Gradiča, napram kateremu se je pohvalil, da je napravil danes zelo dober kšeft, ko je ukradel Tovorniku okrog 7000 Din. Rekel je, da odslej naprej ne bo več delal, ker je ta posel boljši in orožniki ga itak ne bodo dobili. Odslej da bo opravljal take posle, kakor jih je svoj čas razbojnik Guzej. Če ga bo pa kdo izdal, mu bo požgal hišo, da ne bo mogel nihče ven. Pripomnil je tudi, da če bi pri Tovorniku ne našel denarja, bi mu ukradel vole in jih odgnal na semenj v Trbovlje.

Od Gradiča se je podal k posestniku Trupeju, katerega je pregovoril, da je šel z njim v Celje, kjer sta popivala in nakupovala razne stvari; zapravila sta preko 3.620 Din. K je popival v gostilni gosp. Rebeuschegga, ga je aretiriral stražnik, ki je bil nanj opozorjen.

Predsedoval je senatu dss Levčnik, votanta sta bila dss Nendl in okr. sodnik Kompare, drž. pravdn. dr. Rus, zagovornik dr. Karlovšek. Fluks je dobil 6 let težke ječe. S tem je bilo jesensko zasedanje porotnega sodišča končano.

Situacijsko poročilo iz Beograda

se glasi po zagrebških »Novostih« sledeče: »V krogih vlade traja še vedno popoln mir. Celo resortni ministri ne obiskujejo predsednika vlade kakor je bilo to poprej vedno navada in se je tudi redno poročalo o stanju poslov v posameznih ministrstvih. Vse kaže, da je kriza vlade pred durmi, odnosno, da se nahajamo pred političnimi spremembami, ki bi mogle nastopiti že proti koncu tekočega meseca. Današnji režim ima značaj začasnosti, kar se najbolje vidi na obnašanju posameznih ministrov in da se nikjer nič ne dela. Vse čaka spremembe, po vseh ministrstvih vlada ona atmosfera, ki je pri nas tako značilna za vlade v krizi.«

Dočim pričakujejo v Beogradu, da bodo notranji spori v radikalni stranki, bolj rečeno, spor med strankinim glavnim odborom in Vukičevićem, spremenili položaj, dvomijo o tem vo-

goslavije, tudi v Skoplju vedno dovolj dela. Na čast Južnosrbijancem boji povedano, da so relativno najbolj pogosti bolniki z veneričnimi boleznimi v teh krajih »prečani in prečanke«. Med muslimanskim prebivalstvom, ravno tako med pravoslavnicami na vaseh so venerične bolezni primeroma redke.

12. Špecialist za očesne napake in bolezni se bavi predvsem s pregledovanjem šolskih otrok. V dveh letih svojega delovanja je pregledal desettisoč šolskih otrok, več stotinam kratko- in dalekovidnim so nabavljena očala na račun higijenskega zavoda. Izolirani so otroci s trahonom, katerega je relativno zelo malo in še ta zanešen večinoma iz »preka« (Banata).

13. Oddelek za matere in gojenčke je pričel delovati šele pred par meseci. Imel bo najboljše in najbvalnejše polje dela, saj je glavni vzrok velike umrljivosti otrok pred enim letom nepravilna nega in prehrana. Medtem ko jih v Ameriki umre od 1000 živorojenih 80—100 v prvem letu, jih v Južni Srbiji umre 250—300. Torej že pri vsakih 1000 je 200 otrok, ki bi se dali ohraniti pri življenju, ako bi matere vedele, kako z njimi ravnati.

(Dalje prihodit.)

ditelj KDK. Včeraj popoldne je izjavil g. Pribičević v Zagrebu novinarjem, da se je »glavni odbor radikalne stranke boril dosedaj proti vladi samo z besedami in čisto nič z dejanji. Resnica je le to, da voditelji tega odbora, Aca Stanojević, Marko Trifković in ostali niso toliko napadali KDK in da so pripisali odgovornost za dogodke današnjemu režimu. Toda to je premalo, da bi moglo uplivati na spremembo položaja v prečanskih, posebno pa še v hrvatskih krajih. To je samo taktična izjava napram režimu, češ, da niso odgovorni za njegovo delo, ni pa še kaka politična akcija.«

Važno pa se nam zdi, da so se pojavili v »Politiki« glasovi o »inicijativi krone«. Včerajšnja »Politika« pravi: »da je situacija resna in da je treba iskati izhoda«, toži, da preti zopet v

Domače vesti.

d »O Nemšču v Sloveniji« piše v graški »Tagespost« švabski poslanec beograjske skupščine dr. Jurij Grassl — pač tako, kakor ga informirajo njegovi, navadno ne čistokrvni, nemški sonarodnjaki iz Slovenije. Trditev, da je v Sloveniji 60.000 Nemcev, je smešna; bilo jih ni toliko niti tedaj, ko je za presojo narodnosti odločal glasoviti avstrijski »občevalni jezik«. Tudi o tem, da smo poslopja ponemščevalnih šol in raznih napadalnih društev, čijih delovanje se ne strinja z našo nacionalno in državno idejo, porabili proti primerni odškodnini za druge koristnejše šolske, kulturne in gospodarske namene, se z dr. Grasslom ne bomo prepirali, saj bi mu vzeli edino možnost zgražanja nad barbariskim slovenskim režimom. Toda trditev v večerniku »Tgp.« z dne 7. septembra, da je pri nas, »in der guten Stadt Cilli« tlačila policija nemško deco v slovenske šole, je vendarle predehela laž, da bi jo požrli. O celi aferi z nabiranjem — slovenskih otrok za nemške paralelke pri celjskih ljudskih šolah smo že poročali. Nemški agitatorji so že z izpolnjenimi polami hodili okrog slovenskih starišev ter so jim prigovarjali, naj vpišejo svojo deco v nemške paralelke, da se nauče nemški. Da bi bil pa v takih paralelkah docela nemški, otrokom nerazumljiv poduk, starišem niso povedali, ne glede na to, da bi bile paralelke po mednarodnih pogodbah in po namenu naše vlade namenjene samo za nemške otroke. Ker je bila cela šolska akcija celjskih in okoliških Nemcev, pravzaprav nemškutarjev, ordinarni švindeli, ga je pač morala razkriti pristojna oblast, to je policija. Vidi se, da je pri nas potrebno dvoje: prvič pravilnik k znani Kumanudijevi naredbi glede nemških paralelek na državnih ljudskih šolah in drugič pa posebna centrala naših obrambnih društev, ki bi v inozemstvu pojasnjevala laži tukajšnjih nemškutarjev. Storila bi seveda tudi lahko »Avala« — pa kdo bi se brigal za take malenkosti!

d Pouk na celjski realni gimnaziji pričinja od danes naprej šele ob pol 9. uri zjutraj. Pokazalo se je namreč, da ima poštni vlak, ki prihaja zjutraj ob tričetrt na 8. uro iz Zidanega mosta, redno zamudo in sicer vsled zakasnitev pri beograjskem brzovlaku, ki bi moral prihajati redno ob 7. uri v Zidani most, pa ima skoraj vsak dan zamudo. S poštnim vlakom pa prihaja v Celje veliko število gimnazijcev, ki so doslej seveda zamujali skoraj polovico prve pol ure. Odredba je sicer pravilna, povzročala bo pa sitnosti v rodbinah. Potrebno bi bilo, da bi se ravnateljstvo ali kdo drugi obrnil na železniško ravnateljstvo v Ljubljani, če se ne bi dal vozni red v tem oziru preurediti.

d Pokrajinska zveza društev hišnih posestnikov za Slovenijo ima v nedeljo, dne 16. septembra 1928 dopoldne v »Celjskem domu« zborovanje delegatov. Ker je na dnevnem redu poleg običajnih poslovnih točk tudi razprava o novem davčnem zakonu in stanovanjski zakonodaji, se vabijo hišni posestniki iz Celja in okolice, da se tega zborovanja čim številneje udeležijo.

d Cenen kruh, ne v Celju, temveč v Zagrebu. V Zagrebu stane sedaj običajno kilogram belega kruha 5 Din, »domačega« 4.50, črnega 3.75 Din; Ker pa cene moke padajo, so začeli posamezni peki prodajati kruh še za 25 do 50 para nižje. Zagrebški mestni

magistrat skliče te dni peke na sestanek, da se določijo splošno nižje cene za kruh. Ta lep vzgled bi se dal prav koristno posnemati tudi v Celju, če bi vladajoča večina imela kaj sreče ne samo za bogataše, temveč tudi za reveže.

d »Slovenija« in Celje. Pred nami leži 4. zvezek »Slovenije«, lepo opremljenega glasila Zveze za tujski promet v Sloveniji. V tej številki vidimo sicer kratek opis mesta Celja in njegovih znamenitosti, ne vidimo pa v njej nobenega seznama tujcev, ki so letos bivali čez poletje v Celju. Celo male gorenjske vasi paradirajo v tem časopisu, četudi jih je le slučajno počastilo par tujcev, o celjskih letoviščarjih pa ni duha ne sluha. Kje je tu krivda? Lokalno ali v redakciji imenovanega časopisa, za katerega prispeva preko tujsko-prometne zveze tudi celjsko mesto?

Dijak brez dijaškega koledarja

— obrtnik brez orodja.

d Tukajšnji orjunaši in umor v Ljubljani. Prejeli smo sledeči dopis: »Ako so časniška poročila o umoru Egidija Perica v Ljubljani in o domnevni morilski resnični, potem obžalujemo tudi mi z vso ostalo javnostjo, da se je v našo gotovo idealistično in samo patrijotičnim ciljem namenjeno orjunaško organizacijo vtihotapilo nekaj zločinskih tipov, za katerih dejanja pa nismo niti mi niti drugi naši tovariši odgovorni in tudi nočemo biti odgovorni. Želite je seveda v interesu naše organizacije in v interesu naše javne morale, da se preiskava brzo in točno izvrši.«

d Hmeljska kupčija. Hmeljarsko društvo v Žalcu poroča iz Žatca z dne 10. septembra, da hmeljarji nočejo prodajati. Cene 2.300—2.500 Kč za 50 kg (75 do 84 Din za jeden kilogram). Škoda je, da Hmeljarsko društvo ne sporoča tudi domačih cen, osobito ker so si hmeljski trgovci uredili posebno poročevalsko službo, razume se, da v svojo korist. — Privatno se nam sporoča iz Žalca, da so cene čvrste, med 38 in 40 Din, pa tudi več. Cene rastejo kljub silnemu pritiskanju od strani trgovcev. — Dosedanji poskus direktne prodaje v Žatcu in Norimberku so dali ugodne rezultate (donos nad 50 dinarjev). Manjka pa organizacija.

d Sportni dan v Celju. S. K. Celje priredi svoj letošnji sportni dan v zvezi z oblativnim lahkoatletičnim mitingom dne 7. oktobra t. l. na Glaziji. Vsi aktivni lahkoatletični javijo se naj dne 14. t. m. ob 18. uri v klubovi uti na Glaziji. Udeležba obvezna.

d Mestna knjižnica je izposodila v mesecu avgustu 640 članom 1241 knjig.

d Kdor bi vedel, kje se nahajata Perikli Slavko, ključavničar in Napatnik Anton, klepar, naj to iz prijaznosti sporoči Mestni knjižnici med poslovnimi urami, t. j. ob četrtkih in ob sobotah od 6. do 8. ure in ob nedeljah od 10. do 12. ure.

d Umrl je v celjski javni bolnici 9. septembra Jakob Cvetrtnik, zasebnik v Dolu pri Hrašniku, dne 11. septembra pa Franca Coceja, žena tovar. delavca pri Westenu v starosti 39 let.

d Prijeta tatica. Na glavni cesti v Gaberju je aretirala policija Marijo K., 42-letno brezposelno delavko. Nsila je v ročni torbi okrog 4 kg fižola v stročju, eno volno posteljno odejo in nov platnen stenski prt z napisom »Presveto srce Jezusovo, usmili

je bilo glasovitih v starih časih.

Danes obstoji samo eno čudo, zato pa tem bolj znano po svojih 7 prednostih, a to je

se nas! Ker je bila Marija že večkrat radi tatvine predkaznovana in je še pred neka dnevi odsedela enomesečni zapor, se sumi, da je navedene predmete ukradla. Ona sicer trdi, da je nabrala fižol na njivi svojega očeta, drugi predmeti pa da so njena last še od časa, ko je stanovala pri pokojnem čevljarškem mojstru Luki Kebru v Celju.

d Nepotrebna dirka po Ljubljanski cesti. Stanovalci na Ljubljanski cesti ves dan nimajo miru vsled velikega avtomobilnega prometa. To se pač ne da odpraviti. Nepotrebno pa je, da se producirajo nekateri motociklisti po tej cesti in dirkajo sem in tja kakor nori. Lesni trgovec Eugen Himer je dirkal s svojim motociklom po cesti mimo hiše na Ložnici št. 12. Voizl je z brzino 50 do 60 km na uro, imel odprti izpuh, vsled česar je delal neznošen kralval. Ker je žena posestnika žagarja težko bolana, je ta dirkača prosil, da naj opusti dirkanje, ta pa mu je grobo odgovoril, da ga bolezen žene nič ne briga. Mało več uvidevnosti, bi bilo že na mestu.

d Strelne vaje. Za šalo je streljal in razburjal vso okolico v Liscah 26-letni Karl O. Nasul je smodnika v papir, ga dobro zalepil in zažgal. Smodnik je eksplodiral z velikim pokom. Karl se bo moral radi tega špasa zagovarjati pred policijo.

d Ukradeno je bilo danes zjutraj pred celjsko pošto kolo slugi tovarnarja g. Karola Pajka v Gaberju. Sluga je stopil samo v poštno vežo, da vzame iz predala pošto, pa je že kolo zginito.

d Hud hišni gospodar je vsekakor trgovec S. v Gaberju. Ko je zvedel, da se nahaja Matilda S. pri jedni od nje-govih strank v obisku, je kar šel v to stanovanje, zgrabil obisk za roke in obleko ter ga vlekel na stopnice. Tam je Matildi pomagal s pestmi in nogami po stopnicah, tako da sije strgala obleko in dobila tudi druge poškodbe. S. bode seveda svojemu nastopu primerno kaznovan.

d Iz Rogatca. Tu je bil aretirana zobotehnik Ervin Kolterer, ki je nedavno tega izvršil drzen vlom v zobozdraniško delavnico pri dr. Sadniku v Celju. Našli so še pri njem od ukradenega denarja okrog 1.700 Din. Kolterer priznava vlom.

d Nesreča na železnici. V četrtek zvečer je povozil vlak pri Rog. Slatini avtomobil tvrdke Bauman in drug v Zagrebu, s katerim se je peljal šofer Novak. Auto je popolnoma razbit, šofer Novak pa ubit. Šofer Ivan Novak, rodom s Trojan v kamniškem okraju in uslužben pri tvrdki Bauman in drug v Zagrebu, je pripeljal v petek zjutraj z avtomobilom imenovane tvrdke iz Zagreba v Rogaško Slatino kopalniškega gosta g. Jovana Maksimovića, načelnika ministrstva v. p. Ker je imel šofer odpeljati g. Maksimovića šele zvečer nazaj v Zagreb, je bil ves dan prost in se je lahko zabaval po mili volji. V tej brezskrbnosti pa je Novak docela pozabil na odgovornost in nevarnost svoje službe in je iskal kratkočasja tudi v — alkoholu. Med drugim je obiskal v družbi nekega to-

variaša šoferja z avtomobilom Ptuj in se vrnil precej vinjen v Rogaško Slatino. Zvečer je še tudi tu nadaljeval s pijančevanjem, tako da se je g. Maksimović moral odločiti, da prenoči v Slatini in da se drugo jutro odpelje v Zagreb, ko se bo šofer že iztreznil in prespal. Novak je okrog devetih zvečer še povečerjal v hotelu Solnce, nakar se je že pijan napotil z avtom v Celje, na svojo zadnjo pot.

d Drugi tir na progi Zidani most—Zagreb. Železniški ravnateljstvu v Ljubljani in Zagrebu ste po nalogu železniškega ministristva izdelali načrte za drug tir na progi Zidani most—Zagreb in ste jih predložili železniškemu ministristvu. To je potem lansiralo v časopisju vest, da bode kmalu pričelo z gradnjo tega tira, kar pa ni zelo verjetno. Kakor se trdi, je šlo železniškemu ministristvu v prvi vrsti za to, da je zgradilo drugi tir na progi Beograd—Indjija, drugi tir na progi do Novske se bode gradil pa prav počasi—in kje smo še potem mi!

d Premješčen je referent pri agrarni direkciji v Ljubljani Ivan Verbič k okrožnemu agrarnemu uradu v Mariboru.

d Svinjska mast in meso sta se podražila. Na zagrebškem trgu se je podražilo svinjsko meso, mast in špeh za cca 2 Din pri kg, to pa radi tega, ker manjka debelih svinj (koruza je hila letos draga in so jo ljudje raje prodali).

d Nesrečni drobiž. Po časopisih kroži obvestilo, da so poštni uradi dolžni sprejemati dvodinarskih kovanih novcev samo do 100 dinarjev, enodinarskih pa samo do 50 dinarjev. Čeden denar, ki se ga brani izdajateljica sama! Ali pa je to komednost?

d Prve vinske cene. V Dalmaciji je pričela trgati. Čuje se, da stanejo lahki mošti 3.50 do 3.75 Din. V Banatu se prodajajo prvi mošti po 3.50 Din. Kvaliteta je tu in tam zelo dobra, kvantiteta pa radi suše nekaj manjša.

d Otroci brez konfesije. Na Dunaju se zelo množe izstopi iz cerkve, vsled česar je tudi v šolah vedno več otrok brez konfesije. Dočim so odpadli pred vojno na 10.000 šolarjev komaj 4 tuki, ki niso imeli konfesije, jih je bilo v šolskem letu 1927/28 že 341, kar je razmeroma visok odstotek.

d Hmelj na Bizelskem. Naročnik nam piše: Tudi v naši lepi dolini smo začeli s hmeljem. Mislim, da se letos lahko postavimo: tako lepega in polnega hmelja niso imeli zlahka tudi v najboljših hmeljskih okoliših. S cenami na nismo zadovoljni.

d Premijirane živine (marijadvorske pasme) se vrši dne 18. septembra v Ščestanju.

d Grižo imajo letos tudi pri Mariji Snežni na naši severni jezikovni meji. Zahtevala je celo vrsto žrtev.

d Nesreča na električnem daljnovodu. V Selnici nad Mariborom je splezal desetletni deček na steber pri daljnovodu in se je dotaknil prevodnih žic. Bil je seveda pri priči mrtev. Šolska vodstva po vseh občinah, ki so elektroficirane ali koder teko električni daljnovodi, bi storila dobro delo, ako bi deco večkrat opozorila na nevarnosti električnega toka.

d V Št. Vidu pri Grobelnem se vrši v četrtek, dne 20. septembra jesenski sejem za živino in drugo blago. Sejmišče je tik okrajne ceste in železniške postaje ter je zveza z vlaki na vse strani ugodna. Kupci in prodajalci se zberite v prav velikem številu, da bo kupčija živahna!

d Starokatoliško gibanje je znova pričelo po Dalmaciji. Tako se je pričelo starokatoliško bogoslužje na otoku Mljetu. (Kakor znano, hočejo nekateri Hrvati napraviti iz starokatoliške cerkve hrvatsko narodno cerkev, da bi se otresli vpliva italijanskega Rima.)

Kino.

Mestni kino Celje. Sreda 12. septembra: »Najlepša noč«. Sijajna veseliga v 8 dejanjih. V glavni ulozi *Laura la Planje*. — Četrtek 13., petek 14. in sobota 15. septembra: »Regina«. (Tragedija žene.) Roman ubogega dekleta po noveli slovitega švicarskega pisatelja g. Kellerja. V glavnih ulogah nenadkriljiva umetniška trojica *Lee Parry, Harry Liedtke* in *Vivian Gibson*. Velika senzacija! — Prednaznani: »Grozna noč v Sing-Singu« in »Prepevani zakon«.

d Spas za domačicu je RADION. Pranje rublja joj ne odnosi suviše vremena, imade dakle prilike, da se brine za ostale kućne poslove. Sa Radionom pruža se svakome sredstvo za pranje, kojim se pere bez ikakovog truda i da se rublje ne ošteti.

Slavna skupščina Splošne zveze obrtnih zadrug za mariborsko oblast.

se je vršila v nedeljo v Mariboru. Od 39 včlanjenih zadrug jih je bilo zastopanih 36 s 50 delegati, kar je gotovo zelo lepo število. Tajniško poročilo pravi med drugim, da Zveza še ne obsega vseh obrtnih zadrug, ker jih je od 87 včlanjenih komaj 39. Deloma je to nerazumevanje za čim tesnejšo zvezo obrtniške stanovske organizacije, deloma pa tudi komodnost in nemarnost. Zveza je lani sodelovala pri ustanavljanju novih obrtnih zadrug in pri reorganizaciji nekaterih starih, nastopala je proti šušmarstvu—dajala je nasvete pri socialni zakonodaji, skrbela je za boljšo vzgojo vajencev itd. V pogledu obrtnega šolstva v Sloveniji je položaj zelo težak. Ministristvo je sicer končno izdalo poseben pravilnik za te šole, toda v materijalnem pogledu so skrajno zanemarjene. V letošnjem šolskem letu znašajo potrebščine 800.000 Din, vlada je pa postavila v proračun celih 15.000 Din. Nekoliko je priskočila na pomoč oblastna samouprava, tako da se bo primanjkljaj vsaj nekoliko zmanjšal. Nekateri zadrugi, žalibog le nekateri, dobro pojmujejo važnost teh šol in so vetirale zanje celo po 10.000 Din, kar pomeni znatno vsoto z ozirom na skromna sredstva in na veliko obremenjenost zadrug. Zveza deluje tudi na to, da bi se te šole razširile v trirazredne. Zveza je priredila tudi nekaj mojstrskih in pomočniških tečajev iz knjigovodstva in za krojaško prikrčjevanje. Obrtništvo se je zanašalo, da bo dobivalo ugodnejše kredite pri Državni obrtni banki nego pri drugih denarnih zavodih. Danes pa je žal položaj tak, da krediti pri tej banki niso nič cenejši ko drugod, zato se jih iz mariborske oblasti poslužuje le malo obrtnikov. Tudi Narodna banka je žal vkljub vsem prošnjam ustavila izdajanje malih obrtniških kreditov. Novi davčni zakon kljub izenačenju na papirju ne bo pomenil v praksi nobene olajšave za obrtništvo, nasprotno, deloma še znatno težje breme. Zveza je žal brez uspeha poskušala v zvezi z drugimi gospodarskimi korporacijami prepričati sprejetje tozadevnih določil zakona.

V zanimivi debati se je razpravljalo o potrebi, da se nastavi redni tajnik, vsled česar bi se moral povišati prispevek vsakega člana od 3 na 8 Din letno. Na predlog g. Jakoba Zdravca je bilo soglasno sklenjeno, da se uvedejo v okviru Zveze mojstrske preskušnje za vse one, ki bodo hoteli v bodoče postati mojstri, nadalje je bilo sklenjeno na predlog g. Ivana Rebeke, da se z bodočim obrtnim ali pa tudi že finančnim zakonom sklene obligatno članstvo zadrug v Zvezah. Pri poročilu g. predsednika Zveze Bureša o akciji za delitev Okrožnega urada za zavarovanje delavcev se je zopet pokazalo, da je obrtništvo mariborske oblasti enodušno za delitev. V posebni resoluciji so zadrugi protestirale proti novi uredbi o zapiranju in odpiranju obrtnih lokalov.

Dr. L. Pitamic:

Država.

(Konec.)

Ker g. dr. Pitamic imenuje knjigo Slobodana Jovanovića »O državi«, iz katere je on na nekih mestih zajemal. »lepo« in »odlično«, g. Šedivy »izvrstno«, hočem čitatelja opozoriti samo na neke zgodovinske in druge pomote, ki se tudi v tej »odlični« knjigi nahajajo. To storim posebno zaradi tega, ker gospod pisatelj piše v predgovoru, da je njegova knjiga »namenjena studentima pravnog fakulteta kao udžbenik, pravljen isključivo za studente«.

Na str. 18 piše v § 5: »U svakoj državi mora (ne moraju?) biti ova tri demenata: ljudi, zemljište i izvesna vlast, koja te ljudi drži zajedno na tom zemljištu«, a na str. 127, kjer v VII. glavi, zopet govori o elementih države, definira pojem države: »Država je jed-

„Srečna zaročenka sem“

pravi razumna Mica. „Zmeraj bom mladostno izgledala, ker RADION prevzema mesto mene najtežje delo v hiši in sicer pranje perila. RADION pere sam in

varuje perilo!“

na pravna ličnost, čijoj su volji potčinjeni svi oni, koji se u njejoj oblasti nalaze«. Ako so gori naštetih trije elementi »nepromenljiva osnova svake države«, kakor to trdi na str. 18, odkod pride potem naenkrat v pojem države »pravna ličnost«? Ako je francoski kralj Louis XIV., ta absolutist, o sebi rekel, da je on država, more v demokratski državi reči narod: Država sem jaz! Moderna, demokratska država so državljani, ki živijo v pravno urejeni združitvi pod priznano oblastjo na omenjenem zemljišču neodvisno od drugih narodov, pa ne kakšen skonstruirani pravni fantom: pravna ličnost, subjekt, objekt, razmerje itd.

Na strani 132 piše Jovanović, da »država ne vrši svoje vlasti neposredno, nego preko onih fizičkih lica, koja joj služe kao organi.« Ako je država pravna, potemtakem nefizička ličnost, kako je potem mogoče, da ona vrši svojo vlast »preko fizičkih organa«?

Na str. 138 beremo: »U današnje vreme teorija narodne suverenosti izgubila je svaki razlog. Zbog toga se danas više i ne misli, da se narod istakne protivu državne vlasti kao pravi suveren, koji je drži pod svojim nadzorom.« Tako se uči danes na beograjskem vseučilišču v času, ko se na cellem svetu borijo za pravo ljudovlado, za neomejeno narodno kontrolo nad državno oblastjo!

Na str. 140 izjavlja g. pisec: »Su-

verenost je neobhodno potreban pojma, bez koga je jedinstvenost i logično shvatanje države nemoguće«. Zakaj pa potem ni naštel na str. 18 suverenost ali samostalnost kot četrti element pojma države?

Na str. 354 trdi: »S direktorskim ustavom (1795) zaveden je trodomni sistem«. Kaj piše o tej ustavi francoski zgodovinar Duruy na str. 525 svoje francoske zgodovine? »Constitution de l'an III (1795). La Convention (Convention) attribua le pouvoir législatif à deux conseils; celui des Cinq-Cents, chargé de proposer la loi, et celui des Anciens, chargé de l'examiner et l'accepter«.

V § 53, ki ima naslov: Neposredno učešće naroda u zakonodavstvu, piše na str. 356: »U ovim zemljama (namreč u Sjed. Državama — samo u oblasti lokalnog zakonodavstva i u Švajcarskoj — kako u oblasti lokalnog tako i u oblasti saveznog zakonodavstva —) parlament je zadržan kao nosilac zakonodavne vlasti, ali on je ne vrši suvereno već pod nadzorom biračkog tela«. Iz tega se vidi, da mu ni poznata ustava čistih švicarskih demokracij, ker v teh ni parlamenta kot zastopnika volilcev, ampak narodna skupščina — Landsgemeinde — je povsem suverena, ona je sama celo »biračko telo«. Kriva je potemtakem njegova trditev na isti strani: »Neposrednu demokratiju, kakva je postojala u antičkom svetu, nemoguće je više ostvariti«. »Ni treba je estvariti, ker ona že od 13. stoletja postoji v švicarskih prakantonih. V njihovi »Landsgemeinde« odločajo o zakonih vsi kantonski volilci, pa ne samo »slobodni gradjani«, kakor v stari Ateni in v starim Rimu. Da Jovanoviću ni znana ustava šestih švicarskih neposrednih demokracij, se vidi tudi iz njegovega stavka na istem mestu: »Moderne su države tako prostrane po zemljištu i tako mnogoljudne po stanovištu, da je nemoguće iskupiti celo biračko telo na jednom mestu, da neposredno rešava o zakonima«. Da bi g. Jovanović

Šolarji
najbolje in najceneje
obleke
kupimo letos samo pri
R. Stermecki,
Celje.

Celjska posojilnica d. d.

Stanje hranilnih vlog nad
Din 65.000.000.—

Stanje glavnice in rezerv nad
Din 8.000.000.—

== v Celju ==

V lastni palači Narodni dom

Sprejema hranilne vloge.
Izvršuje vse denarne, kreditne
in posojilne posle. — Kupuje
in prodaja devize in valute.

Podružnici: Maribor, Šoštanj

Šolske knjige

za vse šole, ki so določene v šolskem letu 1928/29, se dobijo v

knjigarni in veletrgovini s papirjem

Goričar & Leskovšek, Celje

18

Kralja Petra cesta števil. 7-9 in Glavni trg števil. 14.

Vse šolske in risalne potrebščine

se dobijo v veliki izbiri in najceneje
v knjigarni in veletrgovini s papirjem

Goričar & Leskovšek, Celje

Kralja Petra cesta števil. 7-9 in Glavni trg števil. 14.

Mozirje:

Dne 24. septembra t. l. se bo vršila ob 9. uri
v Mozirju razstava in premiranje
goveje živine čiste marijedvorske pasme.

pregledal v zemljepis Nidwaldena, Obwaldena, Uri-a, Glarus-a, Inner-Rhoden-a in Ausser-Rhoden-a, bi zvedel, da imata od teh šest kantonov samo dva med 35.000—55.000 prebivalcev; njihov majhen obseg niti nočemo omeniti. V vseh teh kantonih se izbere enkrat na leto »celo biračko telo« na enem mestu v narodno skupščino in rešava neposredno o predloženih zakonskih osnovah.

Razpravljajoč na str. 407 o sedanji ustavi Nemčije (Deutsches Reich), ki je od l. 1918 *republika*, imenuje nemško državo »Nemška carevina« in potemtakem mu je nemški kancelar »carevinski kancelar« (str. 408), sedanji republikanski ustav »carevinski ustav« (str. 305) itd. Beseda carevina pomeni v nemškem jeziku »Kaiserreich«, v latinskem imperium. V tem pomenu se rabi beseda tudi pri Srbih. Zrnić n. pr. piše v svoji »Opšti istoriji« srednjega veka za višje r. sr. šk. na strani 147: »Raspad Dušanove carevine«. Beseda carevina se nikdar ne upotrebljava za republiko, pa tudi za besedo »država« ne. Poleg značenja »imperium« pomeni še beseda carevina davek, ki se plača caru in carevo dobro (V. Iveković-Brozov in Danič. Rječnik).

Ni res, kar piše na isti strani o nemški ustavi: »I predsednik i parlament drže svojo vlast od naroda«. Nemški parlament (zakonodavna vlast) je sestavljen od Reichstaga, ki je zares izvoljen od naroda, in od Reichsrata, v katerem so pojedine nemške države (v ustavi dežele — Länder — imenovane) po članih svoje vlade zastopane. In ta Reichsrat nima po čl. 60 nemške ustave zastopati dežele samo pri zakonodavstvu, ampak tudi pri upravi nemške republike.

Na str. 408 piše, da more nemški predsednik razpustiti parlament«. Te besede ni nikjer v nemški ustavi. K nemški zakonodavni oblasti spadata »Reichstag« in »Reichsrat«. V 25. čl. ustave stoji, da more predsednik razpustiti državni zbor (Reichstag), a nikjer ne stoji, da more to storiti tudi z državnim svetom (Reichsrat).

Niže doli trdi g. Jovanović: »Tvorci novog nemačkog ustava su hteli, da nemački predsednik bude kao i američki izabran od naroda.« Po 41. čl. nemške ustave se nemški državni predsednik zares voli od vsega nemškega naroda, ali američki predsednik se voli samo od t. zv. *elektorjev*, kakor sem to že poprej razložil.

Toliko naj bo povedano o srbskem udžbeniku za državno pravo, katerega sta g. Pitamic in g. Šedivy toliko pohvalila.

Emilijan Lilek.

ŠOFER

izučen mehanik, mlad, zanesljiv,
išče službo. Naslov v upravi.

Učenec išče mesto

s hrano in stanovanjem v trgovini z
mešanim blagom na deželi. Ponudbe
se prosi na Hinko Sax, Maribor. 1-2

Premog

iz vseh rudnikov in
najboljše vrste
dobavlja in do-
stavlja najcenejše

Franjo Jošt, Celje, Aleksandrova ul. 4

Pole za obračunavanje uslužben-
skega davka se dobe v Zvezni
tiskarni, Celje, Strossmayerjeva l.

Predmete iz piroteh- nične tovarne v Celju

(rakete, rimske luči, topiče, bengal. ogenj, žabice itd.)

ima v zalogi

ALBERT RUTAR,

puškar v Celju,

Slomškov trg, za farno cerkvijo.

Prva južnoštajerska vinarska zadruga v Celju

Cankarjeva ul. št. 11

priporoča svoja izvrstna namizna ter odbrana
sortimentna VINA vseh vrst v sodih in steklenicah
po zmernih cenah. Vzorci na razpolago!

Gramofoni in plošče

iz tovarne Edison Bell-Penkala Ltd. kakor tudi
plošče »His Master's Voice« in »Columbia«
katere vodi imenovana tovarna na zalogi, se dobijo
proti gotovini in po zelo ugodnih obrokkih pri

Goričar & Leskovšek, Celje

knjigarna in veletrgovina s papirjem,
pisalnimi in risalnimi predmeti.

Delaj, nabiraj in
hrani, varčevati
se ne brani!

Popolnoma varno naložite denarne prihranke pri
stavbeni in kreditni zadrugi z omej. zavezo v Gaberju pri Celju

Varčuj v mladosti,
da stradal ne boš
v starosti!

LASTNI DOM

Obrestuje hranilne
vloge po 6 $\frac{1}{2}$ %

Večje stalne vloge po dogovoru najugodnejše.
Jamstvo za vloge nad 2.000.000 Din.

Marljivost, treznost
in varčnost so pred-
pogoj npravnosti!

Pri naložbi zneska do 50 Din se dobi nabiralnik na dom.

Iz malega raste
veliko!

Pisarna v Celju Prešernova ulica 6.

Moderne tiskovine

vseh vrst: knjige,
lepake, letake,
pisemske glave,
kuverte, vabila
i. dr. Vam nudi
v okusni izvedbi
in pozumni ceni

**Zvezna
tiskarna
v Celju**